

Kansallispuiston perustaminen (miniroolipeli)

Kenelle: Lukio	Missä: Sisätiloissa
Eräpassin osio: Luonnossa liikkuminen	Milloin: Kaikkina vuodenaikoina
Oppimistavoitteet: Tutustua päätöksentekoprosessiin, oppia väittelytaitoja ja ymmärtää luontoon kohdistuvia erilaisia käyttöpaineita.	Tarvikkeet: Muistiinpanovälineet, ohjemonisteet
Kesto: 30–45 min	Henkilöresurssit: 1

OHJEET

Tässä miniroolipelissä simuloidaan kokousta, jossa päätetään kansallispuiston perustamisesta Pohjois-Suomessa sijaitsevan kuvitteellisen ”Pohjois-Rimpilän” kunnan alueelle. Jokaiselle osallistujalle jaetaan ohjemoniste, josta selviää roolipelissä käsiteltävän alueen erityispiirteet. Jokainen opiskelija saa myös oman roolin ja ohjeet, joissa on vinkkejä roolihenkilön argumenteiksi ja taustatietoa, jota voi hyödyntää keskustelussa. Jokaiselle ryhmän opiskelijalle ei välttämättä riitä omaa roolia, joten joitakin ”sidosryhmien edustajia” on kutsuttu mukaan ”kokoukseen” kaksi tai enemmän. Joillakin roolihahmoilla on valmiina vähemmän argumentteja, joten näitä rooleja ei kannata jakaa useammalle opiskelijalle.

Roolipeliin tarvitaan myös konsultti, joka puuttuu pelin kulkuun, jos aihe karkaa liian kauas tai keskustelu ei etene. Konsultti avaa kokouksen ja esittelee osallistujat ja aiheen. Hän tekee myös muistiinpanoja ja jakaa puheenvuorot. Opettaja voi toimia konsultin roolissa. Konsultti voi pukea ylleen pikkutakin tai jakun tehostaakseen konsulttimaista olemusta. Myös opiskelijoita varten voi mahdollisuuksien mukaan varata rekvisiittaa, joka kuvastaa roolihenkilöä (metsästäjälle oranssit pipot/lippikset, porotaloushenkilölle lapin hattu, kunnanjohtajalle kravatti, maastopyöräilijälle pyöräilykypäri jne.). Opiskelijoille voi jakaa myös nimilaput, joista selviää, mitä tahoja he edustavat. Näin roolipeliin osallistujien on helpompi muistaa myös muiden roolihahmot.

Ennen ”kokouksen” aloittamista jokainen opiskelija lukee kuvitteellisesta kansallispuisto ”Karhukorvesta” tehdyn perustietolomakkeen ja tutustuu omaan roolihenkilöönsä. Tämän voi antaa myös läksyksi, jolloin opiskelijoita voi pyytää etsimään lisää tietoja aiheesta ja keksimään roolihahmoilleen lisää argumentteja. Tulosta riittävä määrä peliohjeita ja roolien kuvauksia (leikkaa irti toisistaan). Roolipelin ajaksi luokkahuoneen pöydät on hyvä järjestää esimerkiksi puoliympyrään, jotta kaikki osallistuja näkevät toisensa.

Miniroolipeli sopii hyvin pelattavaksi biologian kolmannella tai maantieteen toisella kurssilla. Tehtävässä on hyvä olla perustiedot metsäteollisuudesta, luonnonsuojelusta ja energiateollisuudesta. Jo-kaisenoikeudet kannattaa kerrata.

TAUSTAA

Opetusmenetelmänä roolipelaaminen antaa opiskelijalle mahdollisuuden tarkastella asioita itselleen uudesta näkökulmasta. Roolipelaamisen avulla on mahdollista simuloida aitoja arkielämän tilanteita ja ymmärtää esimerkiksi kunnallisen tai valtakunnallisen päätöksenteon mahdollisia hankaluuksia ja ristiriitoja. Roolipelaaminen vaatii opiskelijoilta hieman heittäytymistä, mutta toisaalta ujommatkin henkilöt saattavat innostua keskustelemaan roolin turvin, sillä tarkoituksena ei ole esittää omia mielipiteitä.

Linkkivinkki:

- Lisätietoa kansallispuistoista Luontoon.fi-sivustolla: <http://www.luontoon.fi/kansallispuistot>
- Lisätietoa luonnosta ja kulttuuriperinnöstä Metsä.fi-sivustolla: <http://www.metsa.fi/luonnonsuojelu-ja-hoito>
- Lisätietoa metsästyksestä Pohjois-Suomessa Eräluvut-sivustolla: <https://www.eraluvat.fi/metsastys/hyva-tietaa/metsastys-pohjois-suomessa.html>

TEHTÄVÄ

Kansallispuiston perustaminen – roolipelin ohjeet opiskelijoille

Tässä miniroolipelissä tutustutaan kansallispuiston perustamiseen. Peli perustuu löyhästi vuonna 2011 perustetun Sipoonkorven kansallispuiston hoito- ja käyttösuunnitelman luonnosvaiheessa annettuihin lausuntoihin. Roolipelissä näytellään tilanne, jossa (kuvitteellisen) suunnitteilla olevan kansallispuiston alueella toimivat sidosryhmät kokoontuvat kuulemistilaisuuteen, jossa jokainen taho saa kertoa oman kantansa. Tilaisuudessa päätetään, perustetaanko kansallispuistoa ollenkaan ja jos perustetaan niin millaisin ehdoin.

Tutustu saamasi roolihenkilön mielipiteisiin sekä taustatietoihin. Voit myös keksiä itse lisää!

Roolipelissä astut saamasi roolihenkilön saappaisiin ja omaksut hänen mielipiteensä. Ohjemonisteessa on suuntaa antavia vinkkejä siitä, miten eri roolihahmot suhtautuvat suunnitelmiin kansallispuiston perustamisesta. Osallistu keskusteluun vinkkien perusteella ja kerro kantasi muille kokoukseen osallistujille. Voit myös itse keksiä lisää argumentteja. Pelissä on konsultti, joka avaa keskustelun, esittelee osallistujat ja puuttuu keskusteluun, jos se ajautuu sivuraiteille. Konsultti myös jakaa puheenvuorot.

Pelin lopuksi ryhmällä on päätös siitä, perustetaanko kansallispuisto nimeltä Karhukorpi Pohjois-Rimpilän kuntaan ja millaisin ehdoin.

Faktaa Suomen kansallispuistoista

Kansallispuistot ovat suurehkoja (n. 6–2 800 km²) luonnonsuojelualueita, jotka perustetaan lailla valtion omistamalle alueelle. Suomessa on yhteensä 41 kansallispuistoa, joiden hoidosta vastaa Metsähallitus. Uusin kansallispuisto Salla avattiin kesällä 2022.

Kansallispuistojen ensisijainen tarkoitus on turvata luonnon monimuotoisuutta, kansallismaisemia, luonnonnähtävyyksiä ja myös kulttuurihistoriallisesti arvokkaita kohteita. Ne palvelevat myös virkistysalueina. Kansallispuistot poikkeavat tietyiltä osin muista suojelualueista, kuten esim. luonnonpuistoista, jotka on perustettu ensisijaisesti luonnonsuojelua ja tutkimusta varten. Niissä on rajoitettu liikkumista, mutta kansallispuistoissa saa liikkua ja harrastaa jokaisenoikeuksien nojalla. Joissakin kansallispuistoissa myös on sallittua metsästä ja kalastaa, joskin tällainen toiminta on luvanvaraista. Metsästyoikeus on yleensä vain paikallisilla asukkailla tietyissä osissa kansallispuistoa. Kaikki yksittäistä kansallispuistoa koskevat erityispiirteet ja se, mitä puiston alueella on sallittua tehdä, kirjataan puistoa koskeviin perustamissäädöksiin ja lakiin (ks. esim. Laki Nuuksion kansallispuistosta <http://www.finlex.fi/fi/laki/alkup/1994/19940118>). Lisätietoja Suomen kansallispuistoista saat osoitteesta: <http://www.luontoon.fi/kansallispuistot>.

Taustatietoa kansallispuisto Karhukorvesta ja Pohjois-Rimpilästä

Uudeksi kansallispuistoksi kaavailtu Karhukorven alue sijaitsee Lapin maakunnassa Pohjois-Rimpilän kunnan alueella. Pohjois-Rimpilä on pieni, noin 9 000 asukkaan kunta. Tärkeimmät elinkeinot kunnan alueella ovat teollisuus (kaivostoimintaa, metsätaloutta ja turpeenottoa) sekä palveluala. Merkittävä osa kuntalaisista saa tulonsa turismista, sillä kunnan alueella sijaitsee laskettelukeskus, joka mahdollistaa myös hotelli- ja ravintola-alan työpaikkojen tarjonnan. Poronhoito on tärkeä elinkeino, joskin vain harva harjoittaa sitä ainoana tulonhankkimiskeinonaan. Monen pienen pohjois-suomalaisen kunnan tapaan Pohjois-Rimpiläkin kärsii muuttotappiosta ja alueen ikärakennetta uhkaa ikääntyminen. Pohjois-Rimpilän asukkaista suuri osa on innokkaita luonnossa liikkujia; pieni kunta kun ei pysty tarjoamaan kovin paljoa ohjattuja harrastusmahdollisuuksia.

Pohjois-Rimpilän kunta on esittänyt kansallispuiston perustamista ympäristöministeriölle, joka puolestaan on pyytänyt Metsähallituksen Luontopalveluita selvittämään mahdollisuuksia kansallispuiston perustamiseksi Karhukorven alueella. Suunnitelman mukaan noin 8 000 hehtaarin kokoinen alue tulisi rauhoittaa kansallispuistoksi luonnonsuojelulain nojalla. Karhukorven erityispiirteet on lueteltu alla olevassa listassa:

1. Alueella sijaitsee jo kaksi EU:n säädösten mukaista Natura 2000 -suojelualuetta, joiden yhteenlaskettu pinta-ala on 550 ha.
2. Alueella esiintyy tyypillistä metsä-Lapin kasvilajistoa, valtapuuna on mänty. Puronvarsilta ja kalkkivaikutteisilta paikoilta voi löytää myös harvinaisempia kasveja, esim. metsäkurjenpolvea. Alueelta löytyy 75 kääpäälajia, joista 11 on valtakunnallisesti uhanalaisia. Lintulajeja on tavattu 130, joista 10 on alueellisesti uhanalaisia. Valtakunnallisesti uhanalaisia hyönteisiä Karhukorven alueella on 17. Alueella laiduntaa runsaasti hirviä ja poroja, myös saukko ja karhu kuuluvat vakituisiin asukkaisiin. Karhukorven läpi virtaavassa Otsonpurossa on uhanalaisen jokihelmisimpukan eli raakun elinvoimainen esiintymä.
3. Alueen läpi virtaa kolme puroa, joissa tavataan mm. taimenia
4. Alueella ei ole tehty hakkuita
5. Karhukorpi sijaitsee suurimmaksi osaksi valtion mailla. Alueen keskellä on 200 ha verran yksityisomistuksessa olevaa maata, jonka ostoa Metsähallitus suunnittelee.
6. Noin 30 % Karhukorven alueesta on suota. Lähialueella olevilta soilta kerätään turvetta energiantuottamista varten.
7. Geologisesti merkittäviä kohteita ovat alueen 3 tunturia ja jääkauden muokkaamat kurut, lieveuomat ja soraharjut.
8. Valmiina on jo noin 10 km pituinen vakiintunut polkuverkosto, jonka varrella on kunnan omistama laavu ja tulentekopaikka.
9. Suunnitellun puiston länsipuolella sijaitsee laskettelukeskus, joka jäisi kokonaan kansallispuiston ulkopuolelle.

Roolipelissä ratkaistavat kysymykset

1. Onko puiston perustamiselle riittävät perusteet?
 - Onko alue luontoarvoiltaan sopiva kansallispuistoksi?
 - Onko Pohjois-Rimpilän kannattavampaa hyödyntää alueen luonnonvaroja?
2. Jos puisto päätetään perustaa, mitä harrastustoimintaa siellä sallitaan, millä perusteella ja millaisin rajoituksin?

Kansallispuistokokoukseen osallistujat (eli rooli):

1. Pohjois-Rimpilän Eräveikot ry:n puheenjohtaja (ja varapuheenjohtaja)
 2. Porotalousalan ammattiyhdistyksen edustaja(t)
 3. Pohjois-Rimpilän kunnanjohtaja (ja apulaiskunnanjohtaja)
 4. Peat Energy Oy:n toimitusjohtaja (ja varatoimitusjohtaja)
 5. Wild Lapland Tours -matkailuyrityksen toimitusjohtaja (ja varatoimitusjohtaja)
 6. Villiyrtytien ystävät ry:n puheenjohtaja (ja varapuheenjohtaja)
 7. Tunturin kutsu -hotellin johtaja (ja henkilöstöpäällikkö)
 8. Luonnonsuojelujärjestön edustaja(t)
 9. Metsähallituksen suojelubiologi(t)
 10. Metsäyhtiö Oy AB:n puunhankintapäällikkö(t)
 11. Fillarix-maastopyöräilykerho ry:n edustaja(t)
- + Konsultti (opettaja)

Pohjois-Rimpilän Eräveikot ry:n puheenjohtaja (ja varapuheenjohtaja)

- Alueen hirvikanta on pysynyt kohtuullisella tasolla metsästyksen ansiosta.
- Hirvien ylisuuret populaatiot lisäävät alueella hirvikolareiden määrää ja aiheuttavat taloudellista haittaa metsätaloudelle (hirvet syövät kesällä lehtipuiden lehtiä ja silmuja, talvella niille kelpaavat myös mäntyjen silmut ja vuosikasvustot). Pohjois-Rimpilässä sattui viime vuonna enemmän hirvikolareita kuin missään muussa pohjoissuomalaisessa kunnassa.
- Metsästys on hieno harrastus, jossa saa liikuntaa ja luontokokemuksia. Hirvenliha on paitsi terveellistä myös eettistä syötävää, sillä hirvi on saanut toteuttaa lajilleen tyypillistä käyttäytymistä koko elämänsä.
- Metsästyksellä on pitkät perinteet, eikä sen harrastamista saa vaikeuttaa. Eräveikkojen toiminta on osa aktiivista kylätoimintaa ja vuosittain erilaisiin tapahtumiin osallistuu satoja henkilöitä. Lisäksi metsästyseuran vastuulla on kolareissa loukkaantuneiden hirvien etsiminen ja lopettaminen sekä muiden uhkaa aiheuttavien eläinten lopettaminen, joten jos seuran toiminta lakkaa, kuormittavat nämä tehtävät Pohjois-Suomen poliisia.
- Lain mukaan hirvenmetsästyksen (hirven ajo) vaaditaan vähintään 1 000 hehtaarin kokoinen yhtenäinen alue, joten hirvenmetsästys Pohjois-Rimpilässä vaikeutuu merkittävästi, jos metsästys kielletään kokonaan suunnitellun Karhukorven kansallispuiston alueella.
- Hirvenmetsästyksen pitää aina olla viranomaisen myöntämä lupa. Kannan oikeasta koosta huolehtivat riista-alan ammattilaiset: Metsähallitus, Maa- ja metsätalousministeriö, Luke ja

Suomen riistakeskus. Tavoitteena on, että Pohjois-Suomessa olisi 0,5–3 hirveä/1 000 ha. Viime vuonna hirvien tiheys Pohjois-Rimpilän kunnassa oli 3,1 hirveä/1000 ha.

- Pienpetojen pyynti tulisi myös sallia. Metsästysseuran jäsenet ovat huolestuneina seuranneet vierasperäisen supikoiran ja kotoperäisen ketun huimaa kannannousua ja pääosin siitä seurannutta roimaa laskua etenkin alueen metsäkanalintujen kannoissa. Kansallispuisto voisi estää metsästyksen muilta kuin paikkakuntalaisilta. Vähintään paikallisilla oikeuden tulisi säilyä.

Porotalousalan ammattiyhdistyksen edustaja(t)

- Poromiehiä on ollut Lapissa jo paljon kauemmin kuin täällä oli vielä yhtäkään kansallispuistoa. Perinteisen ammatin harjoittamista ei saa missään nimessä vaikeuttaa.
- Porojen määrä on nyt sopiva.
- Suurpetojen metsästys tulee sallia, sillä ne syövät joka vuosi useita kymmeniä poroyskilöitä, mistä koituu poromiehille taloudellista tappiota. Valtion maksamat petokorvaukset eivät ole yhtä suuret kuin aikuisesta porosta saatava rahamäärä olisi.
- Porotokkien liikkumista on hankala rajoittaa. Kansallispuiston aitaaminen ei ole hyvä ratkaisu, sillä aita estää myös muiden suurehkojen eläinten liikkumista.
- Porot ovat matkailuvaltti.

Kunnanjohtaja (ja apulaiskunnanjohtaja)

- Kansallispuiston perustaminen kunnan alueelle olisi hyvä matkailuvaltti ja toisi lisää euroja sekä kunnan että yrittäjien taskuun. Erityisesti majoituspalveluja tarjoavat yritykset hyötyvät. On laskettu, että kansallispuistoon sijoitettu euro tuo alueelle 10 euroa.
- Olisi hyvä kasvattaa myös kesämatkailun suosiota (talvella laskettelukeskus tuo turisteja).
- Karhukorven alueen tiedetään olevan eroosioherkkää. Kulkureittejä tulee miettiä todella tarkkaan, jotta ei vaaranneta luontoarvoiltaan arvokkaimpia alueita. Etenkin puustoiset suot ja kalliokasvillisuus ovat herkkiä eroosiolle. Moottoriajoneuvot ja maastopyörät aiheuttavat vaaraa paitsi luonnolle myös muille kulkijoille.
- Autoilun lisääntyminen Karhukorven ympärillä voi aiheuttaa melu- ja viihtyisyshaittoja lähialueen asukkaille ja mökkeilijöille. Joukkoliikennettä on kehitettävä.
- Kansallispuisto kiillottaisi kunnan imagoa.

Peat Energy Oy:n toimitusjohtaja (ja varatoimitusjohtaja)

- Turve-energiantuotantolaitos on alueellisesti suuri työllistäjä. Peat Energy Oy työllistää 80 henkeä.
- Turve on ekologinen energiantuotantomuoto ja turvallisempi kuin ydinvoima.
- Turpeennostoa ei saa vaikeuttaa Pohjois-Rimpilän alueella, jotta yrityksen toimintaedellytykset eivät vaarannu.

Wild Lapland Tours -matkailuyrityksen toimitusjohtaja (ja varatoimitusjohtaja)

- Wild Lapland Tours tarjoaa luontomatkailupalveluita: opastettuja luontoretkeä lapsille ja aikuisille sekä erilaisille ryhmille seikkailu-urheilukokeiluja (kiipeilyä, lumikenkäilyä, hiihtovaeluksia, maastopyöräretkiä yms.)
- Kansallispuisto toisi yritykselle todennäköisesti lisää asiakkaita.
- Suunniteltuun puistoon olisi tarpeen perustaa lisää tulipaikkoja ja/tai varaustupia. Mallia voisi ottaa esimerkiksi Repoveden kansallispuistosta.
- Liikenneyhteyksiä pitäisi kehittää ja parkkipaikkoja lisätä uuden kansallispuiston läheisyydessä.

Villiyrttien ystävät ry:n puheenjohtaja (ja varapuheenjohtaja)

- Villiyrttien ystävät ry:n tarkoituksena on edistää luonnossa vapaana kasvavien, syötäväksi kelpaavien kasvien hyötykäyttöä ja järjestää jäsenilleen monenlaisia villiyrttien tunnistamiseen ja valmistukseen liittyviä koulutuksia.
- Villiyrtit ovat terveellisiä, luonnonmukaisesti kasvaneita raaka-aineita, joiden hyödyntämistä pitäisi lisätä.
- Kansallispuiston perustaminen aiheuttaa todella suurta häirtä villiyrttien keräämisestä innostuneille, sillä kansallispuistoissa on sallittua poimia vain marjoja ja sieniä, ei kokonaisia kasveja tai kasvien osia.
- Villiyrttien poimiminen on hieno ja luonnonmukainen harrastus, jota ei saa vaikeuttaa.

Tunturin kutsu -hotellin johtaja

- Hotelli palvelee tällä hetkellä vain talvikaudella, sillä kesäisin hotellin avoinna pitäminen on kannattamatonta.
- Kansallispuiston perustaminen olisi hyvää mainosta alueelle ja todennäköisesti kasvavan kävijämäärän myötä hotelli voitaisiin pitää avoinna myös kesäisin.
- Monimuotoinen luonto ja erilaiset harrastusmahdollisuudet ovat hotellin edunmukaisia.
- Hotellin pihasta lähtee jo polkuja, jotka pitäisi vain kunnostaa.

Metsä-Lapin luonnonystävät ry:n edustaja(t)

- Kansallispuisto on välttämätön, jotta voidaan turvata Metsä-Lapille tyypillinen lajikirjo myös tulevaisuudessa. Suunnitellun kansallispuiston alueella esiintyy useita uhanalaisia tai vaarantuneita eliölajeja.

- Suunniteltu kansallispuisto on tärkeä lähialueiden asukkaiden virkistyspaikka ja tarjoaa upeat puitteet myös ympäristökasvatukselle ja eri-ikäisten lasten luontokoulutoimintaan.
- On tärkeää huomioida, että kävijät tulee ohjata sellaiseen osaan aluetta, että luontoarvot eivät vaarannu. Tähän voidaan vaikuttaa polkujen, nuotiopaikkojen ja parkkipaikkojen sijoittelulla.
- Tärkeää on myös kiinnittää huomiota vesialueiden suojeluun.
- Metsästäystä ei tule sallia. Se on vaarallista muille luonnossa liikkujille ja aiheuttaa kärsimystä eläimille.
- Ekologisten käytävien avulla tulee varmistaa, että suunnitellun kansallispuiston alueella esiintyvät eläimet pääsevät liikkumaan myös muille lähialueen sopiville ympäristötyypeille.
- Maastopyöräily uhkaa herkkiä luontotyyppisiä ja aiheuttaa eroosiota kallioisilla ja soisilla paikoilla. Lisäksi maastopyöräilijät voivat haitata muita retkeilijöitä ja aiheuttaa vaaratilanteita.
- Porotalous aiheuttaa maaston kulumista: porot nakertavat kasveja ja talvella jäkälää sekä liikkuvat suurissa tokissa (laumoissa), mikä aiheuttaa eroosiota. Porojen laidunnusta kansallispuiston alueella on rajoitettava, samaan tapaan kuin Käsivarren Lapissa sijaitsevassa Malan luonnonpuistossa.

Metsäyhtiön puunhankintapäällikkö(t)

- Suunnitellun kansallispuiston lähialueen metsissä tulee sallia metsänhoitotyöt ja hakkuut. Metsäteollisuus on merkittävä alueellinen työllistäjä.
- Kansallispuiston kooksi on suunniteltu 8 000 ha, mikä on riittävän laaja alue monien eläinlajien populaatioiden selviytymiselle.

Fillarix-maastopyöräilykerhon edusta(t)

- Maastopyöräilyä ei saa kieltää Karhukorven alueella, koska se vähentäisi harrastusmahdollisuuksia merkittävästi. Suunnitellun puiston alueella on useita tunnettuja maastopyöräilyyn soveltuvia reittejä.
- Lähialueella ei ole vastaavanlaisia maastopyöräilymahdollisuuksia. Maastopyöräilyn tulee olla sallittua kansallispuiston alueella sekä merkityillä että merkitsemättömillä reiteillä. Seura pitää tätä seikkaa erittäin tärkeänä lajin harrastusmahdollisuuksien turvaamisen kannalta pohjoisen Suomen alueella.
- Maastopyöräilyn maastoa kuluttavia vaikutuksia liioitellaan helposti.

Kalastuksenhoitoyhdistys ry:n puheenjohtaja (ja varapuheenjohtaja)

- Kaikenlainen kalastus tulee sallia suunnitteilla olevan Karhukorven kansallispuiston alueella, sillä vapaa-ajankalastajien saalismäärät eivät ole tässä mittakaavassa merkittäviä.

- Kalastus on tärkeä harrastus monille: saa terveellistä ja eettisesti kasvanutta ruokaa pöytään sekä pääsee luontoon liikkumaan.
- Alueella ei ole uhanalaisia kalalajeja, mutta istutukset mahdollistaisivat kalastusharrastuksen jatkumisen. Ainakin virvelöinti ja perhokalastus pitää sallia!

Metsähallituksen suojelubiologi(t)

- Metsähallituksen Suojelualueiden hoidon ja käytön periaatteiden mukaisesti luonnonsuojelualueiden tärkeimpänä tavoitteena on biologisen monimuotoisuuden sekä luontotyyppien ja luonnonvaraisten eliölajien suotuisen suojelutason turvaaminen. Tavoitteena on myös säilyttää luonnontilaisia alueita.
- Suunnitteilla olevan Karhukorven kansallispuiston alue on luontoarvoiltaan merkittävä, joten se on suojeltava lain nojalla.
- Kansallispuistoissa on jokamiehenoikeuksien nojalla sallittua kalastus- ja pilkkiminen.
- Kalaistutuksia alueella ei tule harjoittaa, jotta alueella luontaisesti esiintyvä lajisto ei vaarannu. Tästä säännöstä voitaisiin tehdä poikkeus, jos alueella olisi havaittu joitakin uhanalaisia kalalajeja, joiden kantojen elinvoimaisena pysyminen vaatii istutuksia. Tämä tulee kirjata perustamissäädökseen.
- Metsästys voidaan sallia, jos se on välttämätöntä inhimillisten ja taloudellisten vahinkojen minimoimiseksi, mutta kansallispuiston alueella sen tulee aina olla luvanvaraista ja säädeltyä.
- Metsähallitus pitää tärkeänä, että suunnitellun kansallispuiston välittömässä läheisyydessä olevat alueet säilytetään rakentamattomina. Nämä osittain maa- ja metsätalouskäytössä olevat alueet ovat tärkeitä lajiston monimuotoisuuden säilymisen sekä luonnon virkistyskäytön kannalta. Edellä mainitut seikat tulee huomioida kaavoituksessa.
- Vierailijoiden aiheuttamaa eroosiota voidaan hillitä sijoittamalla retkeilyreitit ja -palvelut niin, että maaston kuluminen ei vaaranna biodiversiteettiä, ei aiheuta haittaa maa- ja metsätaloudelle eikä lähialueen asukkaille.
- Maastopyöräily kuuluu jokamiehenoikeuksiin, mutta siitä ei saa aiheutua vähäistä suurempaa haittaa tai vahinkoa. Maastopyöräilyn maastoa kuluttava vaikutus on verrannollinen jalan liikkumisesta aiheutuvaan kulumiseen. Tilannetta pitää seurata. Jos maastopyöräilijämäärät ovat suuret ja luonnolle aiheutuva haitta on merkittävä, voidaan pyöräilyä ohjata järjestyssääntöjen nojalla hyvin kulutusta kestäville poluille tai kieltää kokonaan luonnonsuojelulain 18 §:n mukaisesti.
- Porojen laidunnusta on hillittävä kansallispuiston alueella. Porotalous aiheuttaa maaston kulumista: porot nakertavat kasveja ja talvella jäkälää sekä liikkuvat suurissa tokissa (laimoissa), mikä aiheuttaa eroosiota.